

sum, kunde jo, som alle andre Skatter siden ere blevne, fordeles under Navn af Nykstat. Det var den simpleste og naturligste Maade, og derved var Ligheden som den burde være. Jeg skal ikke videre udtale mig om de enkelte Punkter, men i Et og Alt henholde mig til, at en virkelig Nytte kan komme ud af denne Udjevning, saaledes at, hvad det privilegerede Hartkorn faaer i Tillæg, det maa til samme Tid det uprivilegerede faae i Afslag; saaledes bliver der en virkelig Nytte deraf; thi uden dette vil der ingen Tilfredshed blive med hvad der skeer, men man vil ligefrem sige, at, skal man kjøbe en Lighed, da vil man ikke gjøre dette Kjøb, thi hvad der afgives for at faae den ved Kjøb, det bliver en fortsat Ulighed, som aldrig vil kunne gaae over til Lighed.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2det District har Ordet.

Alberti: Da Forhandlingerne ere rykkede saa langt frem, renoncerer jeg paa Ordet, da jeg muligt ved Sagens fortsatte Behandling vil faae Leilighed til at sige, hvad jeg nu vilde have sagt.

J. Christensen: Efter det, som flere Talere her i Forsamlingen i de sidste Dag have udtalt, seer det ud, som om der kunde skee et Slags Forsoning, saaledes som ifjor med Bærnepligtsagen. Den fandt ikke heller Alles Tilfredshed, og det Samme synes jeg er Tilfældet her i denne Sag. Jeg vil kun bemærke, at naar det er sagt, at det er en Byrde for Godseierne at indestaae for Skatterne, da har den Risiko ikke saa stort, at betyde, thi Bønderne betale ganske prompte og ordentligt Skatterne til Amstuen. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te District (Mourier) har vilst ved mange gode Beregninger, hvorledes Forholdet var med Hensyn til dette Privilegiums Retfærdighed. Jeg vil imidlertid bede ham om, ogsaa at fremstille en Beregning, hvortil han vel kan faae Forsamlingens Tilladelse, skjøndt han har talt 2 Gange; over alle de gode Følger, dette Privilegium har havt i den Tid, det har bestaaet, eller omvendt om, at han kunde give os et Begreb om den Skade, det har medført. Dette ønskede jeg mig forklaret lidt næriere, og det vilde gavne mere end alle de Forklaringer, han har fremført. For-

øvrigt skal jeg henholde mig med min videre Tale til den endelige Behandling, hvor jeg nok vil faae Leilighed til at udtale mig nærmere.

Mourier: Ja! jeg kan jo ikke tage Ordet nok engang, da jeg allerede har talt 2 Gange.

Formanden: Hvis den ærede Rigsdagsmand kun vil gjøre en kort Bemærkning, en Berigtigelse, saa kan det godt tilstedes, at han tager Ordet. Fremsettelsen af personlige Bemærkninger og korte Berigtigelser er ikke affaaeret ved den Regel, at en Taler under 1ste Behandling ikkun 2 Gange maa tage Ordet.

Mourier: Jeg skal kun bemærke, at jeg ikke har opgjort Regnestykket, og at det vistnok ogsaa vilde være noget vanskeligt at opgjøre.

Blach: I det Dieblisk, jeg reiser mig for at udtale Noget, som jeg har opsat nu, seer jeg af en Beregning, som ligger for mig, at den Tale, den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te District (Mourier) har holdt, har kostet Landet 133 Rbd. af den Grund, at den har medtaget en saa lang Tid. Hvorvidt denne Beregning holder Stik eller ikke, skal jeg lade uafgjort, men jeg frasalder paa Grund heraf Ordet, forat faae Ende paa Sagen.

Formanden: Rigsdagsmanden for Stenverborg Amts 1ste District har Ordet.

Hjerrild: Jeg beder om Forladelse, ifald jeg i dette Dieblisk opholder Forsamlingen noget, men der var saa Mange tegnede forinden mig, at jeg ikke troede, at min Tour til at tale var kommen allerede nu.

Formanden: Jeg maa bemærke, at den ærede Taler var den Æneste af de paa den lange Liste Opførte, der ønskede at tale for Loven, og derfor er hans Tour til at tale allerede nu kommen.

Hjerrild: Denne Sag er bleven saa vidtløftigt omtalt, at der ikke for mig kan være synderligt Meget at sige om den. Jeg er, uagtet alt det, jeg har hørt tale idag baade for og imod, slet ikke kommen videre med mig selv, end jeg var igaar. Jeg anseer det endnu for at være nyttigt og nødvendigt at faae Loven